

DINS LA TERRA

NOVA PROVA DE VEU JUST / JOAN

Convocatòria reoberta

IMPORTANT: no busquem locució ni una veu “bonica”.

Busquem una persona que sembli real en una situació extrema.

Pots presentar-te a una sola prova o a totes dues. Tria el personatge que puguis fer més real.

1. Abans de gravar: què estem buscant

Dins la terra és un curtmetratge de ficció dramàtica en català que parla de memòria històrica, fosses comunes de la Guerra Civil i ferides familiars que continuen obertes. La prova correspon a una escena situada a principis de 1939, en un bosc de la província de Lleida.

En aquest moment, l'Esperança és amagada dins una fossa. No pot moure's ni parlar. Només pot sentir les veus, les passes, les respiracions i els silencis de fora. Tot el terror de l'escena passa pel so.

Per això, la veu no pot sonar “interpretada”. Ha de sonar com si aquella persona existís de veritat, en aquell bosc, en aquell moment, amb fred, por, ràbia, poder, culpa o violència real.

La consigna principal

- No venguis una veu. Viu una situació.
- No busquis sonar greu, bonic o professional. Busca sonar necessari.
- No facis totes les frases al mateix volum ni amb la mateixa energia.
- No corris. El silenci també és acció.
- Parla a algú concret. No parlis “al micro”.

2. Exercici previ recomanat: treure la locució

Abans de gravar la prova definitiva, fes aquest exercici. Sembla senzill, però ajuda molt a treure el “to de càsting” i trobar una veu més humana.

1. Grava una primera versió llegint el text normal. Aquesta versió no l'has d'enviar.
2. Després, deixa el text i explica amb les teves paraules què acaba de passar a l'escena. Com si li ho expliquessis a algú en veu baixa.
3. Torna al text i grava una segona versió, però imaginant una persona concreta davant teu: el teu fill, el teu enemic, la teva filla, la teva dona, algú que tens a un metre.
4. Fes una tercera versió amb menys volum i més intenció. Si sembla que “estàs actuant molt”, baixa-ho.
5. Envia la versió que tingui més veritat, no la més perfecta.

Truc de direcció

La pregunta no és: “com sona aquest personatge?”. La pregunta és: “què vol aconseguir ara mateix i què li passa si no ho aconsegueix?”.

3. Indicacions tècniques

- Grava amb mòbil si vols. No cal micròfon professional.
- Busca un lloc tranquil, sense música ni soroll de fons.
- La veu ha de sonar clara i propera, sense eco excessiu.
- No cal memoritzar, però no llegeixis com si estiguessis llegint. Mira el text, respira i parla.
- Deixa pauses. Les pauses no són buits: són pensament, tensió i por.
- Pots fer petites accions sonores si ajuden: una respiració, un riure sec, un canvi de distància respecte al mòbil. Sense exagerar.

Què has de pujar

- Vídeo o àudio 1 - JUST
- Vídeo o àudio 2 - JOAN
- Pots presentar-te a les dues proves o només a una. Si només una et surt amb veritat, millor una bona que dues forçades.

PERSONATGE - JUST

Indicació principal: digues només les línies de JUST. Les altres frases i accions són context perquè entenguis què passa.

Context del personatge

Just és el pare d'en Miquel. Té uns 47 anys. És un terratinent autoritari, violent i acostumat a manar. Està convençut que té dret sobre la terra, sobre el poble i sobre la vida dels altres.

Arriba al bosc amb un sequaç i amb Joan i Pilar, els pares de l'Esperança, com a presoners. Creu que el seu fill ja ha matat l'Esperança i que ha obeït les seves ordres. Però l'Esperança encara és viva, amagada dins la fossa, escoltant-ho tot.

Just no necessita demostrar que és dolent. Aquesta és la clau. Ell no es veu a si mateix com un monstre: es veu com algú que posa ordre, castiga, neteja, mana. La seva maldat no és teatral; és seca, quotidiana, segura. Per això fa por.

Direcció interpretativa

- No cridis per fer por. Fes por perquè no dubtes.
- No busquis “veu de dolent”. Busca veu d’home que sap que ningú el contradirà.
- La duresa pot estar en la calma. Una frase baixa i seca pot fer més por que un crit.
- Quan amenaçes Miquel, no explotes: l’estrenys. El deixes sense aire.
- Les pauses han de pesar. Just mira, mesura i decideix.

Objectiu de Just a l’escena: comprovar que el seu fill obeeix, humiliar els presoners i mantenir el control absolut.

Error habitual: fer-lo massa declamat, massa greu, massa “tràiler”. Just ha de sonar com una persona real. Freda. Brutal. Present.

Mini exercici abans de gravar Just

1. Digues la frase “Repassa’ls” tres vegades: una com una ordre normal, una com una amenaça baixa i una com si fos l’última oportunitat que dones al teu fill.
2. Queda’t amb la versió que faci menys “actor” i més por real.
3. Ara grava tota la prova mantenint aquesta sequedat.

Escena

Bosc. Nit incipient. L'Esperança és dins la fossa, amb la cara contra la terra. No veu gairebé res. Només sent veus, passes i respiracions.

Just arriba amb el seu sequaç i amb Joan i Pilar com a presoners. Les veus encara són una mica llunyanes.

JUST

Què passa? Ara no obres la boca, eh? Amb el que t'agrada esvalotar, i quedar-te el que no és teu.

Se sent un tret. Miquel dispara a l'aire per fer veure que ha complert l'ordre. Les passes arriben al lloc on són Miquel i la fossa.

JUST

Veig que has fet la feina.

Pausa. Just observa Miquel. No el felicita: el mesura.

JUST

Pensava que no tindries collons.

Miquel li entrega alguna cosa. Just ho mira amb menyspreu.

JUST

Quina ferralla.

Pilar crida el nom de l'Esperança. Joan reacciona. El dolor dels pares no toca Just; només li confirma el seu poder.

JUST

I la filla menys, quina meuca.

Se senten signes de baralla física. Pilar plora. Un tret. El cos de Joan cau dins la fossa.

Pilar acusa Miquel. Just entén que potser hi havia alguna cosa entre Miquel i Esperança. Abans de pressionar el seu fill, sentència Pilar.

JUST

Bé, suposo que ja no et queda res pel que viure.

Un altre tret. Silenci dens. Miquel intenta aparentar normalitat davant del seu pare.

Just sospita. Ara l'amenaça va dirigida al seu propi fill. El to pot baixar, però ha de pesar més.

JUST

Com m'assabenti que t'allitaves amb aquella meuca, vas directe allà baix.

Silenci. Just vol comprovar si Miquel és capaç d'acabar la feina. Li ordena que remati els cossos.

JUST

Repassa'ls.

Miquel dubta. Just no accepta excuses. Ara l'ordre és més clara i més dura.

JUST

Repassa'ls, que jo et vegi.

Primer tret. Pausa. Segon tret. Miquel no dispara el tercer tret. Just entén que Miquel no és capaç de fer-ho.

JUST

Aparta.

PERSONATGEG - JOAN

Indicació principal: digues només les línies de JOAN. Les altres frases i accions són context perquè entenguis què passa.

Context del personatge

Joan és el pare de l'Esperança. Té uns 45 anys. És pagès, republicà i un home que ha intentat defensar una vida més justa per a la seva família.

Arriba al bosc com a presoner, amb Pilar, la seva dona. Estan en mans de Just i del seu seuaç. Joan no sap exactament què trobarà, però quan sent o intueix que la seva filla és allà, el món se li trenca.

La seva veu no ha de sonar "heroica". Joan no està fent un discurs. Està en una situació límit. És un pare que intenta sostenir una última mica de dignitat mentre entén que potser no podrà salvar ningú.

Direcció interpretativa

- No ho cridis tot. Si tot és crit, res fa mal.
- La primera paraula, "Filla!", ha de sortir com un cop al pit. No és només cridar un nom: és reconèixer una tragèdia.
- La ràbia ve del dolor. No és valentia buida: és amor de pare, impotència i dignitat.
- Pensa que Joan està retingut. Potser vol moure's i no pot. Aquesta tensió física ha d'estar a la veu.
- Quan parla a Pilar, pot aparèixer tendresa, por i protecció. És un instant més íntim dins l'horror.

Objectiu de Joan a l'escena: protegir la seva família com pot, plantar cara a Just i no deixar que li prenguin també la dignitat.

Error habitual: fer de Joan un home que només crida. Necessitem sentir el pare, no només l'enfadat.

Mini exercici abans de gravar Joan

1. Abans de dir "Filla!", respira com si acabessis d'entendre que la teva filla és allà i no pots arribar-hi.
2. Digues "Filla!" una vegada gairebé sense veu, una vegada amb ràbia i una vegada intentant que ella et senti sense trencar-te del tot.
3. Després grava l'escena sense buscar intensitat constant. Deixa que la veu es trenqui si ha de trencar-se, però no ho forçis.

Escena

Bosc. Nit incipient. L'Esperança és amagada dins una fossa, amb la cara contra la terra. No pot moure's ni parlar. Només sent veus, passes i respiracions.

Joan arriba com a presoner, juntament amb Pilar. Encara no sap del tot què ha passat.

Se sent un tret. Les passes s'acosten. Just parla amb Miquel i sembla donar per fet que l'Esperança és morta.

Pilar crida "Esperança!". Joan ho entén de cop: la seva filla és allà.

JOAN

Filla!

Pausa. Joan veu o entén el que Just i Miquel han fet. La ràbia li puja, però no és una ràbia buida: és dolor de pare. Ara parla a Just, amb odi i dignitat.

JOAN

Ets un tros de merda sense ànima.

Joan escup. El Sequaç de Just riu, burlant-se d'ell. Joan respira fort. Està retingut, però encara intenta plantar cara.

JOAN

No teniu vergonya.

Pausa breu. Joan mira cap a Pilar, o cap al lloc on sent la seva veu. Sap que també està en perill.

JOAN

Pilar, no els miris.

El Sequaç s'acosta, burleta. Joan aguanta la mirada com pot. Li tremola la veu, però no s'abaixa.

JOAN

No sou ningú sense una arma a la mà.

Silenci. Joan sap que potser aquestes són les últimes paraules que podrà dir. No busca quedar bé. Busca no desaparèixer del tot.

JOAN

Esperança... si em sents... no els donis aquest gust.

Nota

Aquest és un càsting difícil. La directora busca una veu que no sembli construïda, sinó viscuda. No cal fer una prova perfecta. Cal fer una prova honesta, concreta i amb veritat. Molta merda amb el repte!

Pots presentar-te a JUST, a JOAN o a tots dos. No triïs el personatge per edat o per "tipus de veu"; tria'l per veritat. On puguis desaparèixer més com a actor, allà és on pot aparèixer el personatge.

Si tens dubtes o algun problema amb la plataforma, pots escriure'm a:

carlabisart@gmail.com

Intentaré respondre tan aviat com pugui, però pot ser que no sempre ho pugui fer de seguida. Gràcies per la paciència i disculpeu les molèsties.